

[Fischer]

samlinger, og jeg tror, at den danske protest har fået betydning også for andre landes holdning.

I de seneste dage har vi set, hvordan sovjetisk militærs specialenheder igen er gået til yderligheder i Baltikum. Jeg synes, det er forkasteligt. Det er på tide, at Sovjetunionens regering og kommunistpartiets ledelse endeligt gør op med den blodige uret, som fandt sted i sommeren 1940 mod de baltiske lande, da Hitler og Stalin ville virkeliggøre deres grusomme opdeling af Østeuropa. Jeg mener, at budskabet til de sovjetiske magthavere derfor fortsat klart må være: Løs problemerne ved forhandlinger og uden magtanvendelse, træk besættelsestropperne væk, vær klar over, at blodsudgydelser, som vi netop har oplevet, set fra et dansk synspunkt stærkt vil svække Sovjetunionens troværdighed, når det gælder etablering af fuldt normale forbindelser med de vestlige lande.

Formanden:

Der må gerne være lidt nattero i sidegangen!

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg forstod godt en diskret hentydning, og jeg skal ikke forlænge debatten særlig meget.

Jeg skal bare sige tak for redegørelsen fra statsministeren, hvor statsministeren gjorde meget ud af at forklare specielt over for Socialdemokratiet naturligtvis, at i Danmark er vi alle lige.

Hr. Svend Auken kom med Overdanmark og Underdanmark og Glansbilledanmark og alle disse, jeg havde nær sagt floskler, som kommer gang på gang fra Socialdemokratiet. Men statsministeren gjorde utrolig meget ud af at fortælle, at sådan er det slet ikke i Danmark. Det er jo sådan i Danmark, at man udjævner indkomsterne i allerhøjeste grad og har gjort det fra den borgerlige regerings side.

Man er endda stolt af det under en sådan debat som i dag. Jeg ved ikke, om man er stolt af det, men man giver i hvert fald udtryk for det på den måde, og jeg tror, at man gør det for at tækkes Socialdemokratiet.

For dem, der tjener meget i dette land, og det mener jeg at ethvert land har brug for, skal skattevæsenet nok sørge for, at de ikke får specielt meget ud af det. Ellers må man nok sige om denne debat, at den ikke har været opløftende for folkestyret overhovedet. Jeg mener ikke, der er kommet en tøndel ud af den debat, fra vi

startede kl. 14.15, og til vi nu er ved at være færdige, hvor klokken nærmer sig de 24. Der er ingen tvivl om, at hvis folk havde kunnet følge denne debat fra begyndelsen til nu, hvor vi slutter, havde det bestemt ikke gjort det bedre for politikerne i Danmark. Jeg tror tværtimod, at det havde fremmet den politikerlede, som er alt, alt for stor ude i befolkningen.

Politikerne har skældt hinanden ud. Socialdemokratiet har været fornærmet. Regeringen har forsøgt at tækkes Socialdemokratiet endnu en gang, og det har været den sædvanlige omgang, vi har været udsat for.

Jeg vil lige sige til sidst, at jeg synes, det er besynderligt, at man fra statsministerens side kun kommenterer en enkelt dagsorden. Jeg synes, det burde være rimeligt, når der bliver foreslået tre dagsordener, at man dog gør sig den umage, at man i det mindste kommenterer de dagsordener, som man altså ikke kan stemme for, men hvor man da i hvert fald burde give de partier, der har foreslået dagsordenerne, en forklaring. Det skete for hr. Gert Petersen, og det skal hr. Gert Petersen nok selv klare, og det skete for Fremskridtspartiet. Vi havde foreslået en dagsorden hver især, men vi fik overhovedet ikke dem kommenteret af statsministeren. Det synes jeg ærlig talt var for sølle.

Men bortset fra det synes jeg ikke, at denne debat har medført noget nyt i dansk politik, selv om denne dagsorden bliver vedtaget og der bliver sagt fra statsministerens side, at til efteråret vil man leve op til den; man vil såmænd også forsøge at leve op til den dagsorden, som SF foreslog om, at der skal gøres noget ved arbejdsløsheden. Så tror jeg desværre, at der ikke er forfærdelig mange af os, der har en stærk tro på, at regeringen virkelig er så bekymret, som den giver udtryk for, at den vil gøre noget ved det i løbet af sommermånederne. Mon ikke vi skal starte til oktober med en debat i Folketinget, som er nogenlunde lig den, vi har haft i dag. Det er i hvert fald min opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 35 af Mimi Jakobsen (CD) (se foran) vedtoges med 117 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 8 (FP); 12 (SF) stemte hverken for eller imod.